

LBRIS

We know
books

FRANCESCA MARIA TEODORESCU

**RÂSOTECA
de prin
STRATOSFERĂ**

Bookzone
BUCUREȘTI, 2021

Școala Scipicioasă

A fost odată o școală care se chema Școala Scipicioasă. Acolo învățau elevi de la clasa I până la clasa a XII-a, iar în fiecare clasă erau 30-40 de copii și două profesoare.

În această poveste este vorba despre copiii din clasa I. Profesoarele de la clasă erau Doamna Ana Chichineață și Doamna Florica Scipici. Doamna Chichineață le preda engleză, iar Doamna Scipici le preda română și matematică.

Clasa avea 40 de copii, care erau nebunatici, năstrușnici și stratosferici. Ei făceau multă forfotă și milioane de trăsnași pe zi.

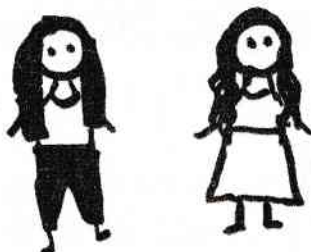
În prima zi de școală, au făcut cu toții cunoștință și s-au distrat foarte mult.

La sfârșitul zilei, Doamna Scipici i-a anunțat pe copii că în următoarea zi vor primi ghicitori grele și că îi vor scrie lui Moș Nicolae o scrisoare, dar vor lucra la română și matematică singuri, timp de două ore, pentru că ea trebuia să meargă în Cămin, să vorbească cu directoarea. Urma ca acolo să pregătească și ghicitorile, deoarece nu voia ca cei mici să tragă cu ochiul în Cartea cu Răspunsuri.

Acolo păstra, de fapt, toate cărțile cu răspunsuri, ca nu cumva să le găsească zăpăciții cei mici și să copieze din ele.

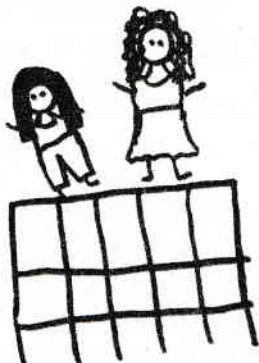
A doua zi, copiii au început să sosească, iar prima și chiar singura care a venit la timp a fost Cara. Apoi s-au înghesuit ceilalți, sosind în grupuri. În ultimul grup erau zece fete gălăgioase care

locuiau în același cartier și care întârziaseră, pentru că vorbeau
încontinuu.

Când au ajuns toți la școală, Doamna Sclipici le-a explicat
ce trebuie să facă și i-a avertizat să nu îndrăznească să facă
forfotă sau farse și năzbâtii, cât timp era ea plecată. Doar la
întoarcerea ei se vor putea apuca de activitățile distractive pe
care le plănuiise în ziua precedentă.

Desigur că, imediat ce Doamna Sclipici a ieșit din clasă,
copiii n-au mai lucrat la română și matematică, ci făceau...
forfotă, farse și năzbâtii!!! Aveau la ei jocuri, telefoane, bunătăți
și salteluțe săritoare stratosferice, pe care le puteai întinde pe
scaune, le umflai și apoi săreai pe ele. Și ce distractive mai erau!

Fendi, o fetiță din cale afară de neastâmpărată, începu „Revoluția Cărților, Caietelor și Rechizitelor”. Cărțile și Caietele zburau prin clasă, rechizitele erau pe post de săbii, iar copiii făceau orice, mai puțin română și matematică...

Apoi, Gina inventă „Try Not To Laugh cu prune-n gură” (cu gura plină!!!). De râs, râdeau toți! Râdeau, scuipeau ce aveau în gură și mânjeau clasa cu dâre și pete de mâncare. Copiii făceau dezastru, forfotă, farse și năzbâtii. Dacă ar fi aflat Doamna Sclipici, le-ar fi ars un *insuficient* în catalog, de-ar fi plâns un semestru întreg!

Copiii râdeau,

Scuipeau,

Țipau,

Săreau,

Se jucau,

Și numai română și matematică nu făceau!

Când Doamna Sclipici se auzi pe culoar tropăind cu tocurile ei înalte, se blocară cu toții.

Oh, nu! Oare ce îi aștepta?

Doamna Sclipici ascultă la ușă. Mai întâi, în clasă se auzi un bocănit continuu, apoi... liniște deplină! Doamna Sclipici intră în clasă și îi găsi pe copii cuminți la locurile lor, așa că restul orelor se distrară împreună scriind scrisori... și rezolvând ghicitori!

Și astfel, o zi jumătate școală - jumătate joacă s-a transformat într-o zi doar de joacă!

Credeți că a știut sau că a aflat cineva că cei mici au făcut prostii și că s-au jucat, în loc să lucreze?

Iepurașul vine de Crăciun?

Uraaaaaaa! Mai era o săptămână până când Școala Sclipicioasă lua vacanța de Crăciun.

Copiii din clasa Doamnei Sclipici erau extraordinar de fericiți și nerăbdători, așa că nu mai erau atenți la ore.

Pentru că Doamna Sclipici bănuia că micuții copii nu mai erau atenți la ce preda ea, în săptămâna aceea aveau să facă doar activități amuzante și distractive. Elevii Doamnei Sclipici săreau în sus și-n jos și cântau încontinuu colinde, mai ales „Domn, Domn să-nălțăm”, pentru că nebunaticile Fendi și Stella scriseseră versurile pe un panou mare, alb.

Într-o pauză din săptămâna precedentă, ele se furișaseră afară din clasă și găsiseră lângă ușă un panou alb, gol. Stella spusese că e prea urât așa alb, iar Fendi zisese că era momentul să-l împodobească, de exemplu, cu colinde. Chiar când ele se gândeau ce versuri să scrie și de la ce colind, Patrocle a trecut pe acolo țipând:

DOMN, DOMN SĂ-NĂLȚĂM!

DOMN, DOMN SĂ-NĂLȚĂM!

Și astfel, fetele au știut ce să scrie. Așa a ajuns colindul să împodobească un panou.

În acea marți din ultima săptămână dinainte de vacanță, copiii au decis să îi facă Doamnei Sclipici o farsă. Viki văzuse că pe tablă scria cuvântul OPUS, așa că Grupul de zece fete nepunctuale și vorbărețe a țipat în gura mare:

- FARSA NOASTRĂ SE VA NUMI „PUNGA IEPURAȘULUI”!!!
- DAAAAAA!!!! au strigat entuziasmați și ceilalți copii.

Apoi, cele zece fete au zis în cor:

Pentru această farsă trebuie să găsim lucruri ciudate și să le punem într-o pungă de la supermarket, pe care o să scriem: „AM POFTĂ DE CE AM ÎN PLASĂ”. Apoi lăsăm și un bilețel pe care scriem: „De la Iepurașul de Paște pentru Doamna Sclipici”, cu o semnătură inventată.

Copiii s-au gândit, apoi au făcut împreună o listă cu ce vor pune în plasă.

Lista arăta cam așa:

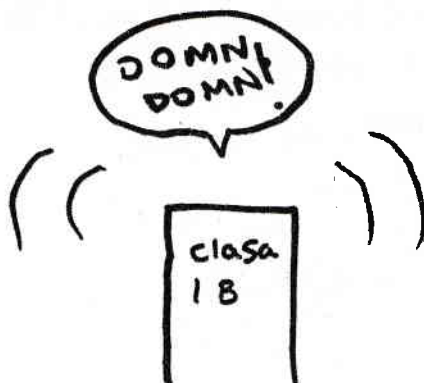
Ceapă, usturoi, rufe murdare, haine rupte, saci de gunoi, scutece de bebeluși, scutece de căței, șervețele umede, pungi pentru friptură, vreo zece farse făcute de copii, odorizant de toaletă, lavete umede, lavete uscate și alte douăzeci de produse de curățenie.

După aceea, au scris bilețelul și l-au lăsat lângă pungă. Și, nu cred că v-am spus, dar Doamna Sclipici lipsea din nou din clasă, iar copiii puteau face orice le trecea prin cap.

După ce au terminat farsa, toată școala răsuna din cauza zgomotului:

DOMN, DOMN SĂ-NĂLȚĂM!

DOMN, DOMN SĂ-NĂLȚĂM!

Corul de patruzeci de copii răsuna în toată școala, conduși de Fendi, care le sufla versurile, și de Stella, care pusese colindul pe telefonul ei.

Toată lumea cânta și dansa, până când neastâmpăratei Georgiana îi veni o idee: să bage și ea un obiect în pungă Doamnei Sclipici: *un borcan de cerneală, cu capacul crăpat*. Profesoara avea să se murdărească și să plece la baie să se spele pe mâini (normal, nu?).

Dar la baie, ei bine, nici acolo lucrurile nu puteau fi lăsate să decurgă ușor: acolo urma să fie o capcană udă. Nu cred că ați ghicit despre ce este vorba: scotch pe robinet!

Așa că, după ce a pus borcanul cu cerneală în plasă, Geo a mers și a pus scotch pe robinet.

Apoi, Cristina luă bomboane gumate și le ornă cu usturoi și cu alte condimente incompatibile cu bomboanele.

Douăzeci de minute mai târziu, Doamna Sclipici intră în clasă. Dintr-odată, Flori strigă:

— Doamna Sclipici, cineva a venit în clasă și a lăsat o pungă. Noi n-am umblat în ea!

Evident că Doamna Sclipici a vrut să vadă ce e în pungă și de la cine e. A văzut că scria:

De la Iepurașul de Paște

Și semnat:

— Cred că Iepurașul nu a venit când trebuie! Este Crăciunul, nu Paștele!!!

1 Nu încercați acasă!!! Poate sfârși dezastruos! Vor rezulta parchet umflat și oglinzi împroșcate cu apă! Nu faceți această farsă prietenilor care nu au simțul umorului!